

СПРАВА «УС ПРОТИ УКРАЇНИ» (CASE OF US v. UKRAINE)

(заява № 41467/11)

Стислий виклад рішення від 09 січня 2020 року

13 жовтня 2010 року працівники міліції супроводили заявника до відділку, де його допитали як свідка убивства. Згідно з твердженнями заявника, його піддали жорстокому поводженню з метою отримання зізнавальних показань і тримали у відділі міліції до 14 жовтня 2010 року, коли слідчий офіційно оформив його затримання. Наступного дня місцевий суд обрав заявнику запобіжний захід у вигляді взяття під варту. Скарги заявника на стверджуване незаконне затримання його працівниками міліції 13 жовтня 2010 року були залишені національними судами без задоволення.

У червні 2014 року суд першої інстанції виправдав заявника у вчиненні вбивства. Суди вищих інстанцій залишили це рішення без змін.

До Європейського суду з прав людини (далі — Європейський суд) заявник скаржився за підпунктом «с» пункту 1 статті 5 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі — Конвенція), що його затримання у відділі міліції з 13 до 14 жовтня 2010 року було незадокументованим, а тому — незаконним.

Розглянувши скарги заявника, Європейський суд зауважив, що за відсутності відповідних записів стосовно затримання, якими був би оформлений статус заявника як підозрюваного, йому не було роз'яснено жодне з процесуальних прав, якими він міг скористатися на той момент. З огляду на це заявник не міг ефективно користуватися різними процесуальними гарантіями, закріпленими у Конвенції та національному законодавстві.

Посилаючись на свою попередню практику у справах щодо України, Європейський суд дійшов висновку, що первинне затримання заявника було незаконним та констатував порушення пункту 1 статті 5 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. *Оголошує* прийнятною скаргу заявника на незадокументоване затримання з 13 до 14 жовтня 2010 року;

2. *Постановляє*, що було порушено пункт 1 статті 5 Конвенції;

3. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявнику 5 000 (п'ять тисяч) євро та додатково суму будь-якого податку, що може нараховуватись, в якості відшкодування моральної шкоди; ця сума має бути конвертована в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначену суму нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.»